

İsmail PALAKOĞLU

Doğuşların Sırrı

“La taknetu” ifadesiyle kastedilen, Zümer Suresinin 53. ayetinde geçtiği gibi; “Allah’ın rahmetinden ümit kesmeyiniz.” emr-i ilâhîsidir.”

“Tur Dağı’nda Cenab-ı Allah’ın (c.c.) tecelliyatı, Hz. Musa (a.s.)’ya mı, yoksa dağa mı olmuştur?” Hocalardan bazıları, tecelliyat dağa oldu derler, bazıları da Hz. Musa (a.s.)’ya oldu derler. Osman Hulûsi Efendi Hazretleri şöyle izah eder: “Cenab-ı Allah’ın (c.c.) tecelliyatı, dağa değil, Hz. Musa (a.s.)’ya oldu. Hz. Musa (a.s.) dağa nazar edince, dağ param parça oldu. Bunu gören Hz. Musa (a.s.) dayanamayıp bayıldı.”

“Ruhum Seni Saracak”

Bir gün Darende’ye Osman Hulûsi Efendi’yi ziyarete Kahramanmaraş’tan edebiyat hocaları gelirler. Osman Hulûsi Efendi onlara sorar: “Tur Dağı’nda Cenab-ı Allah’ın (c.c.) tecelliyatı, Hz. Musa (a.s.)’ya mı, yoksa dağa mı olmuştur?” Hocalardan bazıları, tecelliyat dağa oldu derler, bazıları da Hz. Musa (a.s.)’ya oldu derler. Osman Hulûsi Efendi Hazretleri şöyle izah eder: “Cenab-ı Allah’ın (c.c.) tecelliyatı, dağa değil, Hz. Musa (a.s.)’ya oldu. Hz. Musa (a.s.) dağa nazar edince, dağ param parça oldu. Bunu gören Hz. Musa (a.s.) dayanamayıp bayıldı. Cenab-ı Allah dağın nesine tecelli etsin.” diye buyurduktan sonra söze devam ederler; “Yeni yazdığımız bir şiirimiz var. Bazı edebiyatçılar manasını tam olarak anlayamamışlar:

Ey sevgili Allâh’ım
Rûhum seni saracak
Âriyet ten kafesi
Toprak olup kalacak

Bir paçavra gibiyim
Mezellemeden günâhdan
Senden başka kimim var
Yüz urup yalvaracak

Senin lutf u keremin
Anı yıkar tertemiz
Senden geldiği gibi
Yine sana varacak

Dergâhın kapısında
Bir nâtüvân hastayım
Bu onulmaz yâremi
Yânım kimler saracak

“Lâ taknetû” sırrından
Kesmez ümîd Hulûsî
Âsîler gürûhunu
Rahmetin kurtaracak!

“Buradaki ‘Ruhum seni saracak’ ifadesini kabul edememişler. Nasıl olur da küçük olan birşey, büyüğünü sarar, demişler. Sen babana sarılıyorsun, mesela bir ağaca sarılırsın. Ağacı kavrayamazsın geniş olduğu için, onu sarmış olmazsın, fakat sarılmış olursun. Bizde haşa, ‘ruhum seni sarıyor’ dememişiz, ‘Ruhum seni saracak’ demişiz.” buyururlar. O gün yanında bulunan Hafız Himmet Fidan’a dönerek bu ilahide geçen mananın Kur’an’da zikredildiğini söyler ve hangi ayetler olduğunu bulmasını ister. Birkaç gün boyunca Kur’an’ı tetkik eden Hafız Himmet Fidan ayetlere rastlayamaz, üzgün bir şekilde uykuya dalar. Rüyasında aramış olduğu ayetin Hac Suresi 78. ayet olduğu nuranî bir şahıs tarafından söylenir. Hafız Efendi Kur’an-ı Kerim’i açar ve mealini okur. Yüce Allah şöyle buyurmaktadır: “... Allah’a sınımsız sarılın. O sizin mevlanızdır. Ne güzel mevladır, ne güzel yardımcıdır.” Ayeti kerimenin mealinin yukarıda zikri geçen konuyu ifade ettiğini anlayınca sabah erkenden Osman Hulûsi Efendi’ye gelir. Kur’an’ı açarak ayeti ve mealini gösterir. Osman Hulûsi Efendi; “Ben Kur’an-ı Kerimi okurken bu ayeti görüyordum; manasını da bildiğim için hiçbir tereddüdüm yoktu. Allah bizi yalancı çıkarmadı.” der. Ayrıca bu ilahi içerisinde “La taknetu” ifadesiyle kastedilen de Zümer Suresinin 53. ayetinde geçtiği gibi; “Allah’ın rahmetinden ümit kesmeyiniz.” emr-i ilâhîsidir.

Sohbetin devamında Osman Hulûsi Efendi şöyle buyurur: “Bir şiirimiz daha var, siz onu hiç anlamazsınız.”

Dilberle dem berâber derd ü elem berâber
Cân ten o dilber oldu bilmem ki nem berâber

Mevlâ da yâr-ı Mecnûn Leylâ da yâr-ı Mecnûn
Sahrâ da yâr-ı Mecnûn gezdikçe gam berâber

Gül derdli gonca derdli yâr benden önce derdli
Şol derdli nice derdli derd ile em berâber

Men zâr edince dilber bakıp da hande eyler
Yârsızca Ab-ı Kevser olsa n’ idem berâber

Bahtın Hulûsî yâver yâr oldu ol dilâver
Elde sabûh u sâgar ol gonca-fem berâber²

“Bunu hiç anlayamazsınız. Anlamak için edebiyat bilgilerinin yanında, tasavvufu da bilmek gerek.” diye buyururlar.

Altmış Dört Yıllık Ömür

1981 yılında Osman Hulûsi Efendi bir sohbetinde buyururlar ki: “Bu gece bir doğuş oldu.” duyan arkadaşlardan biri de; “Yazayım Efendim” der. “Peki yaz” diye buyururlar. Daha sonra söze devam ederek: “Bu ilahileri gece karanlıkta kaleme aldık. İki ayrı ilahi, fakat üstüste yazılmış.”³

Artık sılamıza bir dönüş oldu
Kimi yoldaş oldu kimi eş oldu
Üç beş günlük hayât cümle düş oldu
Günler tez tükendi yel gibi gitdi

Sarây oba çadır bir hayâl bize
Hayât-ı dünyâdır hep vebâl bize
Hulûsî sarmadan nev-nihâl bize
Gonca güller soldu kül oldu gitdi

Gözyaşım çağladı her yana akdı
Sormadı hâlimi el gibi geçdi
.....
.....

Dilde pinhân etdim öz hayâlimi
Baş ağrıtır desem kıl ü kâlimi
Hulûsî söylesem hasbihâlimi
Altmış dört sene bir yıl oldu geçdi⁴

Bir arkadaş anlatıyor: 1984 yılında bir kış günüydü. Acemi olmamıza rağmen, sohbetten çıktık, arabamızla yola koyulduk. Kar kış şiddetli olduğundan öğleden önce Zaviye'ye vardık. Devlethanenin önüne vardığımızda, Osman Hulûsi Efendi odasının yola bakan balkonundaydı: "Oğul nerede kaldınız?" diye buyurdu. Yukarı çıktık, kendisi ile görüştük, "Bu gece elektrikler kesilmişti, biz de bir doğuş oldu onu yazmıştık." diye buyurdu. Ben de: "Efendim, müsaade ederseniz yazayım" dedim. Osman Hulûsi Efendi de: "Peki oğul yaz" diye buyurdu, kendisi okudu, ben de yazdım. Doğuş şöyledir;

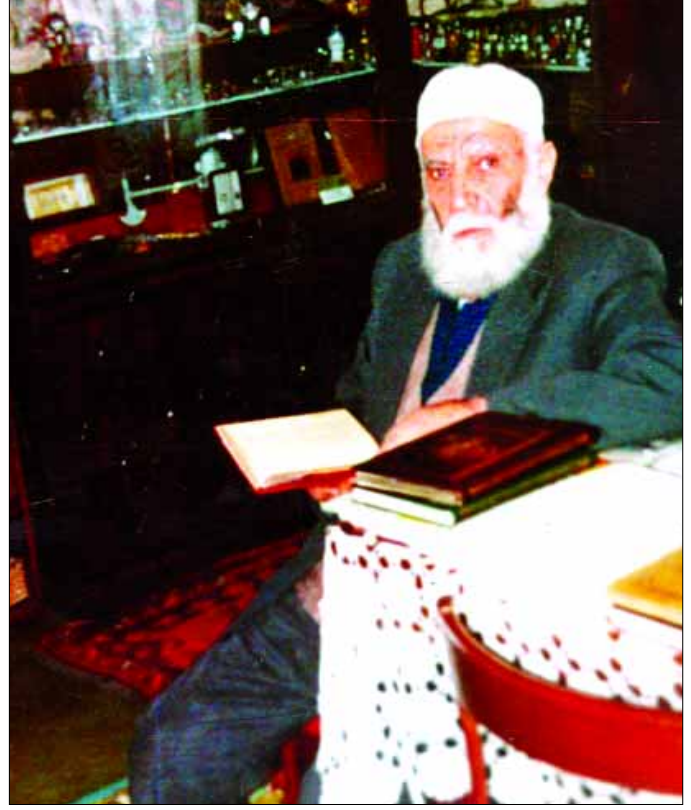
O yâr mihmânımız oldu
Gelin dostlar bize gelin
Gönlümüz şevk ile doldu
Gelin dostlar bize gelin

Ufkumuzdan güneş doğdu
Nefsin karanlığın boğdu
Hidâyet Hâdî'den oldu
Gelin dostlar bize gelin

Seyyid Hulûsî namımız
Sabâh oldu akşamımız
Bu gün kutlu bayramımız
Gelin dostlar bize gelin⁵

Dil Kabesini Tavaf

Osman Hulûsi Efendi bir sohbetlerinde şöyle anlatmışlardır: "Pir Efendimiz, Gürün'e teşrif etmişti, biz de ziyaretine gittik. Bir ara Efendi Hazretlerinin huzurunda otururken bir doğuş oldu. Kağıt kalem çıkarıp yazmaya başladım.

Yanımda bulunan Sırrı Ağabey eğildi ne yazdığıma bakıyordu. O bakınca kalem durdu, yazamadım. O anda gayrı ihtiyari Pir Efendimizin yüzüne bakmışım. 'Pirin vechine bakmak terk-i edeptir.' Fakat gayrı ihtiyari bakmışız. Bunun üzerine İhrâm-cızâde Efendimiz: 'Sırrı Efendi çocuğun aşına su katma' diye emir buyurdular. Sırrı Ağabey çekilince kalem yazmaya başladı, yıldırım gibi yazdım.

Dil Ka'be'sini ey dost diller tavâf ederken
Nâgâh ol gamzelerin cânı şikâra çıkmış
Dost kanda deyü gözler her dem nigâh ederken
Cânlar meğer seninle şol bir kenâra çıkmış
Kim hergîz bilmemişler sayd etdiğini anlar
Bezm-i Ezel'de çeşmin meğer bu kâra çıkmış
Hulk u huyunu gören cümle melek demişler
Dil saydına vahdetden bunda karâra çıkmış
Mülk-i ferâgat içre sultân iken vücûdun
Bu âlem-i şuhûdu geşt ü güzâra çıkmış
Diyâr-ı ademde hâk-i pâyin iken Hulûsî
Sen bezirgân-ı Hakk'a cânı pâzâra çıkmış⁶

Dipnotlar:

1- Ateş, Es-Seyyid Osman Hulûsi Efendi, Dîvân-ı Hulûsi-i Daredevî, c. I, ss. 145-146.	Merkezi Arşivi, Röportajlar Dosyası, nr. 9/4.
2- Ateş, Dîvân, c. I, s. 49.	4- Ateş, Dîvân, c. I, s.340.
3- Somuncu Baba Araştırma Kültür	5- Ateş, Dîvân, c. I, s.177.
	6- Ateş, Dîvân, c. I, s. 128.